

School for Teachers
Училище за учители

ЧИТАЛИЩЕТО КАТО КЛАСНА СТАЯ

Станимира Никова

Читалище „ Христо Ботев – 1930 г.“ – с. Войсил

Ще започна своя разказ с два въпроса. И ще се опитам да ви покажа как едно училище и читалище в едно малко китно селце работят заедно.

Какво е читалище?

Това е българска обществена институция, която изпълнява учебно-просветителски функции и самодейност. Читалището се състои от библиотека и клуб по интереси, където се развиват най-различни дейности – любителски школи по музика, танци, спорт, чужди езици, театър, литературни четения, отбелязване на значими събития.

С други думи, читалището е културният център на селото.

Какво е училище?

Училището е учебно заведение, което хората посещават в своите детски и младежки години, за да придобият знания. Ролята му е не само образователна, но също така възпитателна и социална.

От двете пояснения за читалище и училище става ясно, че читалището е част от училището и училището е част от читалището. И двете институции имат една цел – да бъдат в полза на хората, за тяхното развитие и ограмотяване.

Читалището, както и училището, е основно звено в развитието и възпитанието на детето от най-ранна детска възраст. В нашето читалище ние не само се обогатяваме интелектуално, но и изграждаме у децата правилен светоглед, който ги научава на навици и ги подготвя за живота. Това е всъщност идеята на училищната дейност, чийто продължител е именно читалището с развиваните в него дейности и инициативи. Ето защо е изключително важно тези две институции да работят заедно, ръка за ръка в интерес на обществото. Класната стая е всъщност умален модел на света и на разбирането на децата за него – ето защо за нас е много важна и подкрепата на родителите, тъй като връзката училище – читалище – родители в своята пълнота дава оптимална възможност за укрепването и правилното насочване на детето като личност.

Започнах работа в читалището с много мечти, надежди и голям хъс за работа. В главата ми се въртяха толкова много идеи и неща, които исках да на-

правя. Искаше ми се като с магическа пръчица всичко да се сбъдне, но всяко нещо иска много работа, желание и упорит труд.

Ние сме малко село, но с големи мечти. И с упорит труд постепенно ги сбъдваме. От работата си разбрах и научих едно. Човек има ли подкрепа от някой друг, от хора и институции, с които работи (училище, детска градина, кметство и община), нещата се получават. Така се получи и при мен. Със започване на работа в читалището аз получих огромна подкрепа и разбиране от целия екип на училището ни. Те бяха винаги готови да ми помогнат и подкрепят за всяко начинание.

Както е казал народът „Сговорна дружина планина повдига“.

Ние сме екип, работим задружно, даваме всичко от себе си и резултатите са налице. Нашата планина са празниците ни, които се помнят и коментират дълго. Толкова е приятно и вълнуващо да чуеш „Браво, справихте се добре“. Ето един такъв малък жест те мотивира да не се отказваш и да се бориш за това, което искаш да постигнеш.

В читалището децата идват, за да посетят библиотеката и да обогатят знанията си. Старая се винаги да има нова интересна литература за всяка възраст. Читалищната библиотека е като училищна стая, защото децата взимат книжки, чрез които получат знания както в училището. Може би всеки си задава въпроса дали във времето, в което живеем, с всички тези нови технологии, новости, които ни затрупват всеки ден, децата четат. Мога да ви кажа, че въпреки всичко те имат интерес към книгите. Книгата е едно вълшебство, до което всеки трябва да се докосне. Човек може да попадне на толкова различни места, да изживее най-различни чувства (да заплаче, да се посмее или да помечтае). Важното за мен е всяко дете, което посети библиотеката, да има желание да се върне отново. Всеки път им казвам, че най-важното е да разбират съдържанието на текста. Да се понесат по облака на книгата и да помечтаят заедно с някоя вълнуваща приказка. Интересна е първата реакция на децата, когато преподавателите им ги доведат за първи път в библиотеката. Чува се: „О-о-о, колко много книги!“. Започва се едно разглеждане и опознаване на новото за тях.

Като екип, с училището освен в ежедневната си работа организираме и много мероприятия в читалището. Децата от училището посещават библиотеката, където, ползвайки я като втора класна стая, се провеждат събеседвания по различни теми. Поставяли сме задача всяко дете да нарисува рисунка на своя любим приказен герой. Децата се постараха много и се справиха отлично със задачата.

За да ги стимулираме да четат, се стараем да измисляме все нови и интересни за тях неща, с които да можем да запленим вниманието им. На едно от посещенията в читалището бяхме измислили много интересна игра. За целта написахме на листчета заглавията на приказки. Всяко дете си изтегли по едно

листче и трябваше да обясни с мимики и жестове на другите коя приказка му се е паднала. Децата се забавляваха страшно много. Отгатването на гатанки е другото любимо занимание на децата. Често решаваме ребуси и кръстословици на различни тематики. Бяхме организирали ден за четене на открито, в който участие взеха и родителите. Бяхме приготвили много изненади и за тях. Всяко дете прочете любим стих, любимо стихотворение или разказа любимата си приказка. На родителите бяхме приготвили няколко въпроса, свързани с произведения и автори. Те бяха разделени на отбори със своите деца. Всички се забавляваха много.

Тази година по случай Първа пролет заедно с училището организахме изложба на рисунки. Всяко дете нарисува представата си за Първа пролет. Произведенията на децата бяха изложени в центъра на селото, за да бъдат видени от всички жители. По случай празника Баба Марта тази година с децата си направихме мартенско дърво, което украсихме с бяло и червено. После, облечени в червени носии, раздадохме мартенички на жителите на селото.

Всяка година празнуваме много празници: Великден, Лазаровден, Цветница, тази година направихме и възстановка на Априлското въстание, Ден на детето, коледните празници и т.н. За Великден боядисваме яйца, а за Деня на детето организираме представление, в което вземат участие и децата с песни, стихотворения или танци. Имаме посещения от аниматори, фокусници или куклен театър. За коледното ни дърво на центъра с децата правим различни видове играчки, с които да го украсим. А коледното ни тържество е огромен спектакъл на една малка сцена в пълен киносалон. В него вземат участие децата от училището, както и танцовите състави към читалището. Отзвукът от всички неща, които правим заедно, е положителен, което ни задължава и напред да работим в тази насока независимо от трудностите, които ще срещаме. Трудности има, ще има навярно и в бъдещата ни работа. Но те не бива да бъдат пречка за възстановяването на традициите.

Надявам се, че с разказа си съм ви показала кои сме ние – читалище и училище. Ние сме хората, които следваме мечтите и сърцата си. Избрали сме да бъдем в полза на населението и да правим децата щастливи.

THE COMMUNITY CENTER AS A CLASS ROOM

✉ **Ms. Stanimira Nikova**

Community Center "Hristo Botev – y.1930"

Village of Voisil, Region of Plovdiv

E-mail: chitalishte_voisil@abv.bg